

Přirozenou nevýhodou demokracie je, že těm, kteří to s ní myslí dobře, svazuje ruce, kdežto těm, kteří ji neberou vážně, umožňuje takřka vše..

/Václav Havel/

číslo 25
léto 1993

DOBRY DEN!

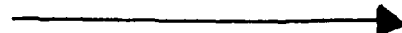
Čtvrtletník Čs.sdružení v Kitcheneru

A máme opět léto...

Na polích dozrává obilí, koruny statných borovic jakoby se dotýkaly bílých beránek plujících vysoko nad našimi hlavami a s večerní vláhou přichází do našich příbytků i do naší mysli omamná vůně lučního kvítí a posečené trávy...Tak jako každým rokem, tak jako loni i předloni, tak jako před pětadvaceti lety...Vzpomínáte? Tenkrát v létě 1968 pro nás české a slovenské luhy a háje voněly na dlouhou dobu naposledy. Ráno 21.srpna 1968 bylo pro nás, pro desetitisíce našich lidí, osudovým okamžikem. To ráno z nás učinilo exulanty a určilo, že budeme do smrti - jak jsme se domnívali - žít v cizině, protože žít ve stínu okupačních sovětských tanků jsme odmítli. Ani se nechce věřit, že už je to 25 let. Komunistický systém se zdál být pevný, fungující a neotřesitelný. Když jsme v Kitcheneru na Speaker's Corneru, v předvečer prvního výročí okupace - 20.8.1969 proti invazi protestovali a náš řečník Jarda Vočadlo řekl, že okupace Československa není poslední kapitolou, že poslední kapitolou dějin komunismu teď bude likvidace sovětského státu, Kanaďané se jen shovívavě usmívali... Jen si zalistujte v Kitchener-Waterloo Record ze dne 21.srpna 1969! Na třetí straně pod obrázkem z demonstrace vás zaujme nevěřičný titulek:

CZECH PREDICTS DEATH OF SOVIET STATE.

Snad se to ani jinak nedá říci, ale to snad sám Bůh poželhal Vočadlovým slovům, která se stala skutkem a český a slovenský emigrant se může opět nadechnout vůně toho svého líbezného domova, vůně prosycené vřesem, mateřídouškou a rodné půdy prostoupené naší minulostí...

Jediné, co nám snad kalí radost z historického vývoje je zánik společné republiky o jejímž ohromném smyslu nepochybujeme. Nicméně musíme chápat tužby slovenského národa a přát si prosperitu obou nových států. Konsolidované a hospodářsky silné Slovensko s vysokou životní úrovní a spokojeným obyvatelstvem patří nutně do sféry českých zájmů. Přes různé negativy se zatím zdá, že oba národy zdolávají obtížná úskalí hospodářských a politických přeměn s nečekanými úspěchy, což zejména v případě Slovenska, kterému se tolik nevěřilo, je příjemným překvapením... Je to důležitá příprava společenské základny pro příští generace vyrostlé už v demokracii, zbavené komunistické minulosti a charakterových vad, kterými jsou oba národy poznamenány... O Slovensku máme bohužel jen málo informací. Český tisk bere slovenské záležitosti striktně jako záležitosti zahraniční a nevěnuje jim pozornost. A tak jediným zdrojem zpráv ze Slovenské republiky jsou ústní podání a torontský Kanadský Slovák, jehož stránky slovenské úspěchy a rozmach zaznamenávají v každém čísle. Na příklad v Praze se prý pod rukou, na černém trhu prodává slovenská koruna už za 1.40 Kč...

Nad vlčími máky a modří rozkvetlých zvonků a chrp se nesou árie cvrčků i bzúčení čmeláků a medová vůně vrchovatě naplňuje naše smysly. Máme opět léto!

Naše kronika

Velký tradiční piknik, který jsme uspořádali 19. června v St. Jacobs, poznamenala opět nepřítel počasí. Pro déšť jsme nemohli uspořádat ani plánované hry pro děti ani sportovní soutěže. A tak aktivita se musela stáhnout dovnitř sálu, kde navzdory plískanici udržovala dobrou náladu rodinná kapela pana Haramuleho. /Viz minulé číslo Dobrého dne/. Večer potom už rozvířila atmosféru tradiční Trampská kapela z Toronta a my děkujeme všem, kteří v hojném počtu půldruhé stovky se přes nepřítel počasí dostavili. Dobrá zábava a kamarádské prostředí jim byly odměnou.

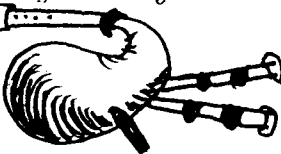
Naše Sdružení získalo letos několik nových členů. Všechny v našem středu vítáme a přejeme jim, aby se mezi námi dobře cítili.

S radostí zaznamenáváme, že 26.června byla v Eloře otevřena nová umělecká galerie Gallery In Search of Art. Tuto síň umění otevřela naše krajanka Renata Kargerová, narozená v Československu, vyrostlá v Jižní Africe a od konce sedmdesátých let žijící v Kitcheneru. V žádném případě si nenechte ujít návštěvu půvabného uměleckého střediska - městečka Elory a zejména gallery In Search of art. Najdete zde unikátní výběr současného kanadského výtvarného umění, obrazů, uměleckých publikací, plastik, ale také skla z ateliéru další Češky paní Evy Slejškové, jejíž práce už byly veřejností několikrát oceněny. Všichni přejeme Renatě Kargerové v jejím uměleckém podnikání hodně úspěchů!

Folklórní soubor KARMÍNA z Prahy, známý z mnoha vystoupení doma i v zahraničí, zavítal do Kanady. Dvanáctičlenný kolektiv se zabývá uměleckou interpretací české lidové hudby, jejíž kořeny sahají až do renesance. Ve svém jedinečném pořadu používají originálních nástrojů a přiblížím dokonale vývoj české lidové hudby, z jejíž kořenů čerpali i géniové naší muziky Bedřich Smetana, Antonín Dvořák, Leoš Janáček, Bohuslav Martinů i další. Zveme všechny zájemce o nevyšední zážitek na představení souboru KARMÍNA, které se koná v neděli 1.srpna ve 14.00 hod. v St.Jacobské hale. Vstupné na cestovní režii souboru je dobrovolné.

▲ Až z Moravského Slovácka jsme obdrželi tento dopis: Vážení, obracím se na Vás s prosbou o zveřejnění inzerátu. Jsem kvalifikovaný stavební truhlář, stolař s 6 letou praxí.

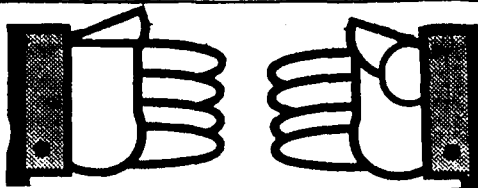
Je mi 26 let, angličtinu se učím již delší dobu a v běžných situacích se bez problémů domluvím. Chtěl bych získat pracovní i jazykové zkušenosti v Kanadě/.../ Vím, že v Kanadě, tak jako v mnoha jiných zemích je velká nezaměstnanost, ale myslím si, že za pokus to rozhodně stojí. Děkuji za pochopení.

Rádi pisateli, panu Bimkovi vyhovujeme, uveřejňujeme zdarma jeho inzerát s adresou a přejeme mu hodně štěstí!

KVALIFIKOVANÝ TRUHLÁŘ, 26 LET, DOBRÁ ANGLIČTINA, HLEDÁ PRACOVNÍ UPLATNĚNÍ V KANADĚ.

Bimka Petr, Velké Bílovice 485 691 02 Czech Rep.

Květnový kongres Československého sdružení v Kanadě, který se letos konal v Londonu odsouhlasil ponechání starého názvu organizace. Tato skutečnost vyjadřuje přání většiny členů sdružení.

MW

Prosíme všechny naše čtenáře, aby nevyhazovali účtenky velkoobchodu Zehr's. Odevzdejte je prosím kterémukoliv členu výboru našeho združení, nebo přímo paní Marii Hanzlíkové, která má akci na starosti.

Svámi příspěvky na Dobrý den nám svoje uznání i zájem projevíli:

Ladislav Landa	30.-	P. Straka	12.-
Valentina Peters	30.-	V. Havlíková	10.-
Marie Petříková	20.-	V. Václavková	10.-
manželé Hudcovi	20.-	J. Kargerová	10.-
Zdeněk Sekanina	20.-	M. Bačková	5.-

Všem dárcům co nejsrdečněji děkujeme!

Svůj názor na situaci v bývalém Československu nám v přátelském dopise komentovala paní V. Petersová:
„ Ak malo prísť k rozvodu nebola to vhodná chvíľa. Oba národy sú slabé na samostatnosť, ale ak k tomu prišlo, tak im prajeme veľa šťastia. Nie každý Slováč je dobrý a nie každý Čech je zlý... Uvidíme čo kto dokáže samostatne. Dúfam, že o Slovákoch budete naďalej písať objektívne...
Děkujeme, i my oběma národům přejeme hodně štěstí!

Všem nadšencům z minulého vystoupení Evy Pilarové v St. Jacobs s radostí oznamujeme, že tato slavná hvězda české pop music nás opět navštíví, tentokrát s rozšířeným repertoárem.

Poznamenejte si tedy do kalendáře:

Koncert Evy Pilarové se koná v St. Jacobské hale v pátek, 1. října 1993 v 19.30. Zajistěte si vstupenky včas rezervací na telefonním čísle 664-3602.

Zájemci o českou operní tvorbu si nemohou stěžovat na nedostatek příležitosti. V příští sezóně má Metropolitan Opera v New Yorku na programu Dvořákovu Rusalku s vynikajícími slovenskými sólisty světového věhlasu Gabrielou Benačkovou - Čáповou a Peterem Dvorským v hlavních rolích.

Po Prodané nevěstě letos, zařadila do příští sezóny Canadian Opera Company Janáčkovu Káťu Kabanovou.

Co říkáte, neměli bychom na představení Rusalky udělat opět společný zájezd? Sdělte nám svůj názor!

Pan Zdeněk Sekanina děkuje všem za projevy přání brzkého uzdravení i za pozornost, kterou mu za jeho pobytu v nemocnici naše Sdružení projevilo.

VZPOMÍNÁME

Dne 16.května zemřel v Cambridge Memorial Hospital ve věku 89 let pan Jaroslav Havlík. Úspěšný podnikatel a obchodník je znám především mnohým posrpnovým emigrantům, kteří v jeho podnicích sbírali první zkušenosti pracovního poměru v nové zemi. Československé veřejnosti umožnil svým sponsorováním shlédnout v kitchenerské knihovně pásmo Charta 77 nastudované windsorským kulturním klubem. Rozený pražan, pan Jaroslav Havlík měl ve veliké oblibě českou karetní hru mariáš. Byla mu zábavou i odpočinkem po jeho celotýdenním pracovním úsilí. Jednoho dne, tak jako všecko, i hra skončila... Červené eso dodalo naposled...

18.května zemřel náhle , ve věku 61 let pan Karel Vosátka. Starší pražáci si jistě pamatují Vosátkovo pečivo - reklamu na pekařství a cukrářství ve Vodičkově ulici. Po komunistickém puči rodina o svůj majetek přišla a Karel se koncem šedesátých let přistěhoval do Kitcheneru. Byl znamenitý hudebník a těžké začátky emigrace si ulehčoval hraním na piáno a harmoniku v City hotelu ve Waterloo. Vždy ve smokingu, s motýlkem pod krkem a smutným úsměvem emigranta, připomínal postavu z Remarqueova románu... Kdykoliv spatřil ve dveřích vinárny City hotelu české hosty, přerušil co právě hrál, ať to bylo cokoliv, a spustil Stelibského - také emigranta - Praha je krásná... Jeho stůl na Farmer's Market v Kitcheneru, kde v poslední době prodával svoje záviny a jablka v županu - dědictví rodinného pekařského umění - zůstal prázdný...

Dne 11.července ve věku 86 let ukončil svou životní pouť čestný předseda našeho Sdružení pan František Janeček. Poslední sbohem jsme tak dali člověku, který byl dlouhá léta předsedou naší odbočky a kterému českoslovenští emigranti v Kitcheneru vděčí za mnohé. Když jsme přišli, po sovětské invasi v roce 1968, do neznámé země a neznámého města, neznali jsme jazyk a všechno bylo pro nás jiné. A byla to právě realitní kancelář firmy Stark - Janeček, kde se nově příchozím dostávalo rad, poučení a pomoci v jejich kanadských začátcích. Frank Janeček ochotně pomáhal nejenom teoretickou radou, ale i praktickým úsilím. Sháněl vhodná ubytování i práci, radil jak vyplňovat první daňová přiznání, překládal, tlumočil a vysvětloval mechnismy kanadské společnosti. Vedle pana Zdeňka Fishera v Adult Education Centre, kam jsme chodili na angličtinu, byla firma Stark - Janeček nejdůležitějším zdrojem informací pro náš nový život. V těch dobách se zdálo, že sovětské impérium je nezničitelné a tak jako balsám na čerstvé rány v duších emigrantů působil páně Janečkův optimismus, se kterým věřil v pád komunismu. Svůj postoj často zveřejňoval v kanadském tisku a varoval tak spoluobčany před tímto nebezpečím. Věru bylo toho třeba. Naivita některých kanadanů šla tak daleko, že když pan Janeček vyprávěl jak jim komunisté ukradli doma v Hrádku nad Nisou textilní továrnu, nevěřičně vrtěli hlavou, aby se v zápětí zeptali: a proč jste nezavolali policii?

Bylo zadostiučiněním úsilí a víry pana Františka Janečka, že se dožil krachu komunismu v rodné vlasti v roce 1989. V jeho osobě odešel přesvědčený demokrat a zasloužilý člen Československého sdružení v Kanadě....

BYLI JSME NA PRODANCE ...

„Když zazní hudba Smetanova, cítíme dobře, jak to v našem českém srdci zabuší, jak v něm hvězdy se rozesmějí a slunce zazáří - a je nám nebesky volno“ . To jsou slova, která napsal v roce 1883 Jan

Neruda při příležitosti prvního uvedení Prodané nevěsty na jeviště právě dobudovaného Národního divadla. Vystihl tak pocity a nálady, které nás vždycky, i po století, při shlédnutí této naší národní opery provázejí...Vždycky, až na to poslední, které jsme viděli 25.dubna v Torontě...

Prodaná nevěsta patří k oblíbeným dílům světového repertoáru komických oper a řadí se obecně k Mozartově Figarově svatbě a Rossiniho Lazebníku sevillskému. Moralita příběhu je podobná jako ve Figarově svatbě: tam nepatrný sluha obelstí všemocného šlechtice Almavivu, zde zase chudý chasník zvrátí úmysly bohatého sedláka. Přitom děj Prodané nevěsty je mírně osobní vlídností a smyslem pro humor, kde obě figury - vesnický dohazovač a nabízený ženich - jsou postavami mile komickými, což v Torontě jaksi nebylo znát. To, co nám Canadian Opera Company předvedla, byl paskvil plný nesympatických a hulvátských rolí, ubohých kostýmů, děsivé výpravy, mdlé režie a triviální choreografie, která úplně ignorovala skript opery vyžadující tři české tance: polku, furianta a skočnou. Jedinečnou přehrou, která svým jasným rytmem a radostí předznamenává optimistický ráz příběhu, odehrál orchestr snad podle not správně, ale naprosto bez uměleckého citu, tvůrčího zaujetí a jiskřivého důrazu. Rozhodně jsme nečekali, že nám torontští svým výkonem vženou slzy do očí a že nás omámí sentimentem našich vzpomínek. Že ale slunnou atmosféru opery zamění za tmavé stíny společenských konfliktů odehrávajících se u kamenné zdi připomínající zeď krematoria, to jsme nečekali. Byli jsme svědky představení ušitého horkou jehlou. Viděli jsme Prodanou nevěstu naprosto nečeskou, svými detaily /na př. holý zimní strom žalostně trčící na horizontu jeviště/ svědčící o tom, že producenti ani libreto nečetli.

Každá opera, za dobu dosavadní existence si vytvořila pevnou reprodukční tradici, kde scéna má co nejdokonaleji vystihnout charakter skladatelovy hudby. Tuto skutečnost v O'Keefe Centre naprosto přehlédli...

Nepovedl se ani na křídovém papíře tištěný program představení, který se snažil představit Smetanu jako česky nemluvícího Germána, kterému libreto Prodané nevěsty muselo být napsáno německy /!/. A skutečnost, že vyobrazenou fotografií dávno zbořené Novoměstské arény představuje program jako naše Národní divadlo, to už je jen detail. A tak pochválíme jen zpěváky a jejich češtinu, zejména Lučka Veleho, hosta z Prahy. Toho ne pro jazyk pochopitelně, ale pro srdnatost s jakou se s produkcí vypořádal. Jistě něco podobného už v roli Kecala nezažije. Autor těchto řádků viděl pana Veleho čtyři dny po torontském představení ve Stavovském divadle v Praze v roli Leporella v Mozartově Donu Giovannim. Mistr byl v pořádku...

A ještě jednu pozitivní skutečnost třeba připomenout. Novým uvedením Prodané nevěsty uvítalo Toronto nevědomky i nově vzniklý Český stát. A to je všechno.

Pane Nerudo, v našich českých srdcích to tentokrát nezabušilo ani jednou. To byste nevěřil!!

OLSEN

RE. OLSEN REALTY LTD. REALTOR

HANA MATYS

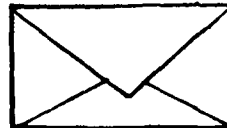
Sales Representative

470 Highland Road West
Kitchener, Ont. N2M 3C7
Fax: 742-7954

Bus: 742-1200
Res: 578-5970

**PIŠTE
NÁM!**

Vladimir Bubak
22 Murray Hill Ct.
Kitchener, Ontario
Canada N2E 1N9

 MARY KAY

ZLATA DRDÁKOVÁ

Profesionální Mary Kay konsultant
nabízí

bezplatnou poradou v péči o Vaší
pleť s možností vyzkoušení pro Váš
typ pokožky. Také spec. Make-up pro
svatby, promoce a jiné příležitosti
VOLEJTE KDYKOLIV : 624-1999

IN SEARCH OF ART

45 Mill Street
Elora, NOB 1S0
(519) 846-2921

RENATE KARGER

ROZVODOVÉ REMINISCENCE II. Martin Jelinowicz

Při troše fantazie, můžeme si už dnes představit debaty, jež se budou vést na stránkách novin a časopisů, nad sklenicí piva nebo šálkem kávy. Naším úkolem je zachytit rozvíjející se novou tematiku, pokud možno, pomocí dialogů, aniž bychom soudili.

Pohled První.

Proponent:

Celou dobu jsme na Slovensko dopláceli. Slováci měli presidenta i prvního tajemníka. Tak jakýpak český útisk ! Dosta-

li Východoslovenské železářny, Slovnaft a Gabčíkovo. Tatra Kopřivnice jim předával výhodné zakázky, slovenští dělníci dostávali přesčasy, protože pracovali pomaleji, atd... Slovenská inteligence vyrostla až za první republiky. Roku 1919 pomáhala čs. armáda spolu s Legionáři a Sokoly potlačit komunistickou revoltu Bela Kuhna na východním Slovensku za nemalých obětí na životech. Všechny školy, nemocnice a jiné veřejné budovy na Slovensku byly postaveny za společného státu. Nikdy jsme nepočítali, kdo na koho kolik dal a co za to dostal. Chtěli jsme být jako jedna rodina. A co jsme z toho měli ? Když bylo zle, vrazili nám nůž do zad. Když chtějí jít, ať si jdou ! Aspoň je už konec vydírání.

Oponent:

Slováci zase uvádějí statistiky, jak dopláceli na Čechy a poukazují, jak se jim vedlo dobře za Slovenského štátu. Češi pomohli nastolit komunistický řád na Slovensku, tím jak volili ve volbách 1946...

Proponent:

Statistiky neznamenají vůbec nic, pokud nevíme, co do nich bylo zahrnuto, co vynecháno a lze jimi dokázat všechno. Např. Zpráva Českého ministerstva financí za rok 1992 uváděla, že se podařilo udržet v zásadě vyrovnaný rozpočet /Schodek pouze 1.02 mil Kčs/. Ale už neuváděla, že těsně před vánocemi bylo rozhodnuto pozastavit platby do zdravotnictví, školství a dalších oblastí. /L.N. Stazna 6/14.Ledna 93/.

Pokud se týče blahobytu za Slovenského štátu. Slovensko mělo zajištěný odbyt a nemuselo splácet dluhy zemím, s nimiž bylo ve válečném stžvu. A komunismus byl důsledkem poválečného dělení světa na sféry vlivu, nikoliv důsledkem voleb z roku 1946.

Díky Benešovu diplomatickému umění, nebylo Slovensko po válce zařazeno mezi poražené státy a tak bylo ušetřeno reparací. Až se jich zbavíme, povede se nám lépe, což bude ten nejlepší důkaz, že jsme na ně dopláceli.

Oponent:

Ano. Jestliže se Čechům začne po separaci vést lépe, bude to důkazem, že na Slovensko dopláceli. Ale co když se oběma začne vést hůře ? Čeho to bude důkazem ?

Proponent:
A nebo lépe.

Oponent:
O tom velmi pochybuji.

Pohled Druhý

Proponent:
Jestliže se Slováci rozhodli pro samostatný stát, nelze jim v tom bránit. Není na tom nic špatného. Zastaví se tím hádky o pomlčku, název státu a o kompetence. Slováci si budou musit řešit své problémy, aniž by mohli na někoho svalovat vinu. Nakonec obě republiky vstoupí do společné Evropy, takže to bude jedno, že se rozdělily. Jestliže s námi nechtějí žít, nemůžeme je nutit. Je to tak nejlepší pro obě strany rozejít se v dobrém...

Oponent:
Herozešli jsme se v dobrém. Dělením se nepohrbily důvody, které k němu vedly.

Proponent:
Jaké důvody ?

Oponent:
Pocity méněcennosti a z ní vyplývající nenávisť byly na dně separatistických pohnutek. Nikoliv snaha o rovnoprávnost. Tu už dávno měli ! Budou se mstít a dělat těžkosti. Budou se snažit odvést pozornost od vlastních problémů vyhledáváním potyček s Českou republikou. Nevylučují ani terorismus. Budou zneužívat Rómy ke svým účelům. Vše podle hesla : 'Když si nemůžeme pomoci, alespoň to překažme jiným.' Českou ústupnost a snahu o kompromis si budou vykládat jako slabost. Navíc není tak jisté, že si většina Slováků odtržení přála. Kdyby to bylo tak jisté, nebály by se vládnoucí kruhy vyspat referendum.

Pokračování v příštím čísle